

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 226/2022-16

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Straku (sudca spravodajca) a sudcov Roberta Šorla a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej Advokátskou kanceláriou Škubla & Partneri s. r. o., Digital Park II, Einsteinova 25, Bratislava, a ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátkou JUDr. Valériou Haščákovou, Na Holom vrchu 2, Bratislava, v obidvoch veciach proti postupu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, Národnej kriminálnej agentúry, v trestnej veci vedenej pod ČVS: PPZ-72/NKA/BA2-2019 takto

r o z h o d o l :

1. Veci vedené na Ústavnom súde Slovenskej republiky sp. zn. Rvp 934/2021 a sp. zn. Rvp 952/2021 **s p á j a** na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 934/2021.
2. Toto uznesenie **n a d o b ũ d a** právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia Ústavným súdom Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie ústavných sťažností

1. Sťažovateľka [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka 1“) sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 29. apríla 2021 (Rvp 934/2021) domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na nedotknuteľnosť súkromia podľa čl. 16 ods. 1, na ochranu rodinného a súkromného života podľa čl. 19 ods. 2, ochranu listového tajomstva podľa čl. 22 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na súkromie podľa čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“).

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka 1 je manželkou [REDAKOVANÉ], ktorý je v napadnutom trestnom konaní v procesnom postavení obvineného. Sťažovateľka v období od 11. decembra 2020 do 5. januára 2021 odoslala svojmu manželovi šesť listov do Ústavu na výkon väzby v Ilave (ďalej len „ústav“). Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti uviedla, že medzi

odovzdaním listov na poštovú prepravu a doručením uplynulo v prepočte 27 až 73 dní. Manžel sťažovateľky bol z nezákonnej väzby prepustený 7. januára 2021.

3. V ďalšej časti ústavnej sťažnosti sa sťažovateľka zaoberá porušením svojich práv v súvislosti s listami 2 až 6, vo vzťahu ku ktorým platí, že orgány činné v trestnom konaní sa s ich obsahom zoznámili po skončení väzby manžela sťažovateľky. Medzi skončením väzby a zásahom do listového tajomstva sťažovateľky uplynula doba siahajúca od približne troch po približne osem týždňov.

4. Sťažovateľka [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka 2“) sa ústavnou sťažnosťou doručenu ústavnému súdu 30. apríla 2021 (Rvp 952/2021) domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na nedotknuteľnosť súkromia podľa čl. 16 ods. 1, na ochranu rodinného a súkromného života podľa čl. 19 ods. 1 a 2, ochranu listového tajomstva podľa čl. 22 ods. 1 a 2 ústavy a práva na súkromie podľa čl. 8 dohovoru.

5. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka 2 je matkou [REDAKOVANÉ], ktorý je v napadnutom trestnom konaní v procesnom postavení obvineného.

6. Uznesením Špecializovaného trestného súdu č. k. 7Tp/5/2020 zo 4. decembra 2020 bol [REDAKOVANÉ] vzatý do väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 4Tost/53/2020 zo 7. januára 2021 na sťažnosť [REDAKOVANÉ] ho prepustil z väzby na slobodu.

7. [REDAKOVANÉ] mal zaslať sťažovateľke 2 z ústavu tri listy v období od 14. decembra 2020 do 7. januára 2021, ktoré jej boli doručené v období od 7. januára 2021 do 17. marca 2021. Sťažovateľka 2 tvrdí, že orgány činné v trestnom konaní neprimeranú dobu zadržovali korešpondenciu jej syna. Sťažovateľka 2 v čase výkonu jeho väzby odoslala dva listy. Prvý list bol ústavu doručený 9. decembra 2021, ktorý do času prepustenia mu nebol doručený. Druhý list sťažovateľky 2 bol ústavu doručený 29. decembra 2020, ktorý bol jej synovi doručený 17. februára 2021.

8. Sťažovateľka 2 je toho názoru, že kontrolou jej korešpondencie so synom po jeho prepustení na slobodu, ako aj neprimerane dlhým zadržiavaním korešpondencie došlo k porušeniu jej uvedených práv.

II.

K spojeniu vecí

9. Zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) nemá osobitné ustanovenia o postupe pri spojení vecí na spoločné konanie. V súlade s § 62 zákona o ústavnom súde o primeranom použití Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) možno však v konaní o ústavnej sťažnosti (čl. 127 ústavy a § 122 a nasl. zákona o ústavnom súde) primerane použiť na prípadné spojenie vecí § 166 ods. 1 CSP, podľa ktorého v záujme hospodárnosti konania súd spojí na spoločné konanie také konania, ktoré sa pred ním začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých strán.

10. Z obsahu ústavných sťažností vyplýva, že tieto spolu skutkovo a právne súvisia Obe sa týkajú tohto istého trestného konania pred Národnou kriminálnou agentúrou a sťažovateľky sa domáhajú

vyslovenia porušenia svojich práv z dôvodu neprimerane dlhého zadržavania ich korešpondencie s totožnou osobou. Z obdobného rozsahu ústavných sťažností vyplýva ich skutkový súvis. Dôvody ústavných sťažností sú čiastočne zhodné. S čiastočne zhodnými dôvodmi ústavných sťažností sa možno vysporiadať jedným rozhodnutím, čo je v záujme hospodárnosti konania. Preto boli konania o ústavných sťažnostiach podľa § 166 ods. 1 CSP spojené na spoločné konanie, v ktorom sudcom spravodajcom podľa čl. II bodu 10 rozvrhu práce ústavného súdu na rok 2022 je Martin Vernarský, ktorý je sudcom spravodajcom v konaní, ktoré začalo skôr.

11. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol tak, že veci sp. zn. Rvp 934/2021 a sp. zn. Rvp 952/2021 spojil na spoločné konanie pod sp. zn. Rvp 934/2021 (bod 1 výroku tohto uznesenia).

12. Podľa § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde rozhodnutie ústavného súdu nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť dňom jeho doručenia poslednému z účastníkov konania pred ústavným súdom, ak tento zákon v § 83, § 90, § 100, § 108, § 150, § 168, § 175 alebo § 179 neustanovuje inak alebo ak nevyplýva iné z rozhodnutia ústavného súdu. Ústavný súd v záujme rýchlosti a plynulosti konania rozhodol podľa § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde tak, že toto uznesenie o spojení konaní nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. apríla 2022

Peter Straka
predseda senátu